

Daniel Kitabı - Numara Yüz Seksen Üç

Ebedî Temel: Peygamberlik Tarihinde Mesih ve İnananın İmanı

Jeff Pippenger

2024-04-13

"Petrus'un itiraf ettiği hakikat, imanlının imanının temelidir. Bu, bizzat Mesih'in ebedî hayat olarak ilan ettiği şeydir." O "hakikat", Mesih'in iki yönünü tanımlıyordu. İlki, Mesih'in peygamberlik tarihinin bir unsuru olduğuydu. Peygamberlik tarihinin olaylarını temsil eden yol işaretleri, Mesih'i temsil eder. O'nun bu olaylarla ilişkilendirilmesi, peygamberlik yol işaretlerinin kutsallığını ortaya koyar ve Sister White'ın bu yol işaretlerini korumamız gerektiğini sık sık söylemesinin gerekçesini açıklar; çünkü bu yol işaretleri İsa Mesih'i temsil eder. Mesih'in zamanında imtihan temasını temsil eden yol işareti O'nun vaftiziydi ve ilahî bir simgenin inişiyle ayırt edilen kutsal reform çizgilerindeki diğer olaylarla uyum içindeydi.

Musa'nın reform çizgisinde, tanrısallık indi ve yanan bir çalıda konakladı; bu, Yaratan ile yaratılışın birleşmesinin bir sembolüydü. Yetmiş yılın sonundaki reform çizgisinde, Mikael, Koreş'in ilk fermanı hayata geçirmesi için onu güçlendirmek üzere indi ve aynı zamanda Daniel Mesih'in suretine benzer kılındı. Mesih'in reform çizgisinde, Kutsal Ruh Tanrı'nın Oğlu'nu meshetmek için güvercin biçiminde indi; bu, tanrısallığın insanlıkla birleşmesinin sembolüdür. Millerci tarihte, 11 Ağustos 1840'ta inen melek "bizzat İsa Mesih'ten başkası değildi"; yenmesi gereken küçük bir kitapla indi ve O, o küçük kitabın kendisiydi. Orada, tanrısallığın insanlıkla birleşmesinin, Gökten gelen Ekmek'in etini ve kanını yiyip içmekle gerçekleştiğini gösterdi.

Kutsal tarih, Mesih'in varlığında vücut bulduğu için kutsaldır. Tanrı sözünün gelecekteki olayları belirleyen peygamberlik sözleri İsa Mesih'tir; çünkü O "Söz"dür. Bu peygamberlik sözleri tarihte yerine geldiğinde, bu olaylar O'nun sözünün yerine gelişini temsil eder ve O'nun sözü hakikattir. Öngörüğü ortaya koyan O'nun sözüdür ve olay gerçekleştiğinde yerine gelen yine O'nun sözüdür; bu yüzden başlangıçta da sonda da İsa Mesih vardır, çünkü O Alfa ve Omega'dır. Bu nedenle, Petrus İsa'nın Mesih ve diri Tanrı'nın Oğlu olduğunu ilan ettiğinde, İsa Mesih olan bir yol işaretini ve son günlerde kusursuz tamamlanmasına ulaşan bir yol işaretini belirliyordu. 11 Eylül 2001, Mesih'in kusursuz yerine geliyordu.

11 Eylül 2001'in peygamberî gerçekleşmesini reddetmek, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'i reddetmektir. Petrus'un ifade ettiği bu hakikat, "müminin imanının temeli" idi ve 11 Eylül 2001'de Mesih, son gün halkını, birinci ve üçüncü meleklerin mesajları hareketinin "temellerini" temsil eden Yeremya'nın "eski yolları"na geri götürdü. Petrus, dört meleğin dört rüzgarı tuttuğu dönemde mühürlenmiş yüz kırk dört bini temsil ediyordu. Mühürlenme zamanı, 11 Eylül 2001'de başlayıp yakında gelecek Pazar yasasıyla sona eren belirli bir peygamberî dönemdir. İsa daima bir şeyin sonunu, onun başlangıcıyla örnekler.

Mühürleme zamanının başında, vaftizde Kutsal Ruh'un indiği gibi, Vahiy 18'in meleği indi ve o melek "İsa Mesih'ten başkası değildi"; çünkü Millerit tarihinde yeryüzünü O'nun görkemiyle

aydınlatmak üzere inen melek “İsa Mesih’ten başkası değildi.” Yakında gelecek Pazar yasası sırasında, “İsa Mesih’ten başkası olmayan” o melek yine iner ve O, diğer sürüsünü Babil’den çağırırken Vahiy 18’in iki mesajından ikincisini sunar. Mühürleme zamanının ortasında, tıpkı 19 Nisan 1844’te Millerit hareketinin ilk hayal kırıklığı sırasında ikinci meleğin inmesi gibi, bir melek indi.

O ikinci meleğin gelişi ile 22 Ekim 1844’te üçüncü meleğin gelişi arasında, Gece Yarısı Çılgılığı mesajı geldiğinde ikinci meleğe güç katmak üzere birçok melek gönderildi. Bu meleklerin Millerit tarihindeki gelişlerini anlatırken, Ellen White bize, bu mesajları reddedenlerin, Yahudilerin Mesih’i çarmıha gerdikleri kadar kesin biçimde Mesih’i çarmıha gerdiklerini bildirir.

Gördüm ki, Yahudiler İsa’yı nasıl çarmıha gerdilerse, sözde kiliseler de bu mesajları öyle çarmıha germişlerdi; bu nedenle En Kutsal Yer’e giden yolu bilmiyorlar ve orada İsa’nın aracılığından yararlanamıyorlar. Erken Yazılar, 261.

Meleklerin temsil ettiği mesajlar reddedildiğinde, Mesih’in çarmıha gerilişini temsil eder; çünkü O, bu mesajların ve onların tarihsel olarak yerine gelişinin cisimleşmiş hâlidir. 18 Temmuz 2020’de, “bizzat İsa Mesih’in kendisi” indi; bu, ilk hayal kırıklığını ve bekleyiş zamanının başlangıcını işaret etti. Sokaklarda öldürülmüş olan, O’nun son günlerdeki halkının ölü, kuru kemikleri, insanları yeniden hayata döndürebilen tek sesi duyarak uyandırılacaktı.

Doğrusu, doğrusu size derim ki, ölülerin Tanrı Oğlu’nun sesini işitecekleri saat geliyor ve şimdi gelmiştir; işitenler yaşayacak. Çünkü Baba nasıl ki kendinde yaşam sahibidir, Oğul’a da kendinde yaşam sahibi olmayı vermiştir. Ve yargıyı yürütme yetkisini de ona vermiştir; çünkü O, İnsanoğlu’dur. Buna şaşmayın; çünkü saat geliyor ki mezarlarda olanların hepsi onun sesini işitecek ve dışarı çıkacaklar: iyilik yapanlar yaşamın dirilişine, kötülük yapanlar ise mahkûmiyetin dirilişine. Yuhanna 5:25-29.

2023 Temmuz’unda, Onun sesi ölü kuru kemikleri hayata çağırdı ve Alfa ve Omega daha sonra mühürleme zamanının başlangıcını tekrarladı; çünkü Temmuz 2023, mühürleme zamanının bitiş dönemini işaret eder. Onun halkı o zaman yine Yeremya’nın eski yollarına, Millerci tarihin temellerine geri çağırıldı. Millercilerin başlangıcının ve bitişinin temel mesajları, Millerci tarihin ilk ve son mesajlarıydı; bunlar da Levililer yirmi altıncı bölümdeki “yedi zaman”dı.

Temmuz 2023’te Tanrı’nın son günlerdeki halkına, küçük kitabı alıp yemeleri bir kez daha buyuruldu. Küçük kitabı yerken, Vahiy’in dokuzuncu bölümündeki üçüncü “Vay”ın (doğudan gelen haberler) ve Daniel’in on birinci bölümündeki (kuzeyden gelen haberler) mesajını kabul edip etmeyecekleri konusunda sınanırlar. Bu sınama süreci onları Daniel’in on birinci bölümünün on üç ile on beşinci ayetlerine götürür; bu, Panyum Savaşı’dır; bu da Sezariye Filipi’dir ve O’nun sesini duymuş olan iki sınıfın açığa çıktığı Gece Yarısı Çağırısı’nın mesajıdır; bunlardan biri “iyilik yapmış olanlar, yaşamın dirilişine; diğeri ise kötülük yapmış olanlar, mahkûmiyetin dirilişine.”

Yüz kırk dört binin mühürlenme zamanında üç ses vardır ve bunların hepsi “bizzat İsa Mesih’in kendisinin” sesidir. Vahiy 18’in ilk sesi, New York şehrinin büyük binaları Tanrı’nın bir dokunuşuyla yerle bir edildiğinde duyuldu. İkinci ses, ölüleri mezarlarından çağıran başmelek Mikail’in sesidir. Üçüncü ses ise, Vahiy 11’in “büyük depremi” saatinde O’na ait diğer sürüyü

Babil'den çağırın, Vahiy 18. bölümün ikinci sesidir. Sezariye Filipi'de Petrus'un itirafının kusursuz yerine gelişi, Mesih'in son günlerdeki halkını "Daniel peygamberliğinin son günlerle ilgili olan o kısmı"na götürdüğünde gerçekleşir.

Daniel'in on birinci bölümünün 13–15. ayetlerinde geçen Panium, Daniel peygamberliğinin, mühürlenmiş olan ve Gece Yarısı Çılgılığı mesajını tanımlayan "bölümü"dür. Panium, 1844 Ağustos'undaki Exeter kamp toplantısıdır, Donald Trump'ın ikinci başkanlık döneminde gerçekleşen bir olaylar silsilesidir ve yüz kırk dört binin alınlarına Tanrı'nın mührünü basan peygamberlik mesajıdır. Şu anda incelediğimiz ayetler çok kutsal bir alandır.

Petrus'un itiraf ettiği gerçek, imanlının inancının temelidir. Mesih'in bizzat ebedî yaşam olduğunu ilan ettiği şey odur. Ama bu bilgiye sahip olmak, kendini yüceltmek için bir gerekçe değildi. Bu, Petrus'a kendi bilgelik ya da iyiliği sayesinde vahyedilmemişti. İnsanlık asla, kendi başına, Tanrısal olanın bilgisine ulaşamaz. 'Gök kadar yüksektir; ne yapabilirsin? Cehennemden daha derindir; ne bilebilirsin?' Eyüp 11:8. Yalnızca evlat edinilme Ruhü, 'gözün görmediği, kulağın işitmediği ve insanın yüreğine girmeyen' Tanrı'nın derinliklerini bize açabilir. 'Tanrı onları bize Ruhü aracılığıyla açıkladı; çünkü Ruh her şeyi, evet, Tanrı'nın derinliklerini bile araştırır.' 1 Korintliler 2:9, 10. 'RAB'bin sırrı O'ndan korkanlarladır;' ve Petrus'un Mesih'in yüceliğini fark etmesi, onun 'Tanrı tarafından öğretilmiş' olduğunun bir kanıtıydı. Mezmur 25:14; Yuhanna 6:45. Ah, gerçekten de, 'Ne mutlusun, Yunus oğlu Simun; çünkü bunu sana açan et ve kan değildir.'

İsa devam etti: 'Ben de sana şunu söylüyorum: Sen Petrus'sun ve bu kayanın üzerine kilisemi kuracağım; ve cehennemin kapıları ona karşı galip gelemeyecek.' Petrus sözcüğü taş anlamına gelir - yuvarlanan bir taş. Kilisenin üzerine kurulduğu kaya Petrus değildi. Rab'bin'i lanetler ve yeminler ederek inkâr ettiği cehennemin kapıları ona galip geldi. Kilise, cehennemin kapılarının galip gelemeyeceği Biri üzerine kuruldu.

Mesih'in Sezariye Filipi'de öğrencilerine sunduğu mesaj, Gece Yarısı Haykırışı'nın mesajıydı ve hâlâ odur; ve bu mesaj, tapınağına "cehennemin kapıları" denilen Yunan tanrısı Pan ile yeryüzü canavarının iki mürted boynuzu arasındaki ruhsal savaş bağlamında konumlandırılmıştır. Makabiler, Yunanların dinine karşı savaşırken kendilerini Tanrı'nın kilisesinin savunucuları olarak ilan eden, Tanrı'nın mürted halkıydı. Kendilerini hem dinî hem siyasî önderler olarak tanımladılar. Onlar, ABD hükümetiyle birlikte şu anda canavarın suretini oluşturan ve küreselcilerin wokeizm ve Toprak Ana dinine karşı savaşan o düşmüş kiliselerin mürted Protestanlığını temsil ederler. Mürted boynuzlar, küreselciliğin dinî ve siyasî unsurlarıyla verdikleri mücadelede üstün geliyor; aynı zamanda, yakında çıkacak Pazar yasasının "büyük depremi"nde bir sancak olarak yükseltilmeden önce, gerçek Protestan boynuz, akılsız bakirelerin son kalıntılarının uzaklaştırılmasıyla arındırılıyor.

Daniel Kitabı'ndaki, son günlerle ilgili olan—ki bu aynı zamanda İsa Mesih'in Vahiy ve Gece Yarısı Çılgılığı'nın mesajıdır—peygamberliğin bölümü, Sezariye Filipi'de, yani Panium'da, Yahuda oymağının Aslanı tarafından mühürü açılır. O, dipsiz uçurumdan gelen ateist canavarlarla, 2015'te o canavarı kışkırtmaya başlayan Cumhuriyetçiliğin boynuzu arasındaki savaşın ve şimdi güçlü bir ordu olarak diriltilmekte olan Protestanlığın gerçek boynuzuna karşı yürütülen mücadelenin

ortasında mühürü açılır.

Petrus'un itiraf ettiği gerçek, hem 11 Eylül 2001 tarihindeki dönüm noktasını hem de Mesih'in yaşayan Tanrı'nın Oğlu olduğunu temsil eder. İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olmasının ifade ettiği gerçek, Petrus'un günlerinde İsa'nın Mesih olup olmadığı sorusu kadar sınıyıcı bir gerçektir. İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunun ilanı, Oğul'un kim olduğuna dair açıklanmış olan her şeyi temsil eder. Bu, O'nun yalnızca Tanrı'nın Oğlu olduğunu değil, aynı zamanda İnsanoğlu olduğunu da temsil eder. Bu, tanrısallığın insan doğasında beden alması gerçeğidir; bu da yüz kırk dört binin mühürlenme zamanında gerçekleştirilen işin ta kendisidir. "Enkarnasyon" gerçeği, başlangıçta "Şabat" gerçeğiyle örneklendirilmiş olan nihai gerçektir.

22 Ekim 1844, üçüncü meleğin gelişini işaretledi. Bir melek geldiğinde, hakikatin mührünün kaldırıldığı döneme uyarlanmış özel bir gerçek Yahuda oymağından Aslan tarafından açılır ve o gerçek, açıldığı nesli sınır. 22 Ekim 1844'te, Mesih'in 1798'den 1844'e kadar geçen kırk altı yıl içinde inşa ettiği tapınağa ansızın gelişindeki işiyle ilişkili gerçekler açığa çıkarıldı. Mesih'in yargı işi, Tanrı'nın yasası, Başkâhin olarak O'nun rolü, canavarın işareti meselesi ve yüz kırk dört binin mühürlenmesi hepsi açığa çıkarıldı. Kardeş White'a, bu gerçekler arasında Alfa ve Omega'nın özel bir ışıkla işaret ettiği bir gerçeğin bulunduğunu gösterildi.

On Emir'in tam merkezinde dördüncü emri, etrafını saran yumuşak bir ışık halesiyle gördüğümde hayrete düştüm. Melek şöyle dedi: 'On Emir arasında, gökleri, yeri ve onların içindeki her şeyi yaratan yaşayan Tanrı'yı tanımlayan tek emir odur. Yerin temelleri atıldığında, Şabat'ın temeli de o zaman atıldı.' Tanıklıklar, cilt 1, 75.

Yüz kırk dört binin mühürlenme zamanı gelmişti, ancak 1863'teki isyan nedeniyle gecikecekti. 11 Eylül 2001'de, Vahiy kitabının on sekizinci bölümündeki güçlü melek olarak tasvir edilen Mesih, Tanrı'nın son gün halkının yemesi gereken gizli bir kitabı elinde tutarak indiğinde mühürlenme süreci başladı. Alfa ve Omega her zaman sonu başlangıçla gösterir; bu yüzden son günlerde özel bir ışık altında öne çıkarılan başka bir gerçek vardı ve bu, Mesih'in yüz kırk dört bini mühürlemeye ilk kez teşebbüs ettiğinde vurgulanan Sebt Günü gerçeğiyle doğrudan bağlantılıydı.

Daniel'in kendisine düşen yerde durmasının zamanı geldi. Ona verilen ışığın, daha önce hiç olmadığı gibi dünyaya yayılmasının zamanı geldi. Rab'bin onlar için bu kadar çok şey yaptığı kişiler ışıktay yürürlerse, bu dünyanın tarihinin sonuna yaklaştıkça, Mesih'i ve O'na ilişkin peygamberlik sözleri konusundaki bilgileri büyük ölçüde artacaktır.

Tanrı ile yakın bir ilişki içinde olanlar, Doğruluk Güneşi'nin ışığında yürürler. Tanrı'nın huzurunda yollarını bozarak Kurtarıcılarını utandırmazlar. Göksel ışık onların üzerine parlar. Mesih'le bir oldukları için, Tanrı'nın nazarında sonsuz değere sahiptirler. Onlar için Tanrı'nın sözü eşsiz güzellik ve hoşluk taşır. Onun önemini görürler. Gerçek onlara açılır. Enkarnasyon öğretisi yumuşak bir ışıltı kazanır. Kutsal Yazılar'ın bütün sırları açan ve tüm güçlükleri çözen anahtar olduğunu görürler. Işığı kabul etmek ve ışıktay yürümek istememiş olanlar dindarlığın sırrını anlayamayacaklardır, ama haçı yüklenip İsa'yı izlemekten çekinmemiş olanlar, Tanrı'nın ışığında ışık göreceklerdir. El Yazmaları Yayınları, sayı 21, 406, 407.

Enkarnasyon öğretisi, tanrısallıkla insanlığın birleşiminin günah işlemediği gerçeğidir ve son günlerde bu deneyime ulaşmış olanların işareti Şabat'tır.

Üstelik Şabatlarımı da onlara verdim; benimle onlar arasında bir işaret olsun ve onları kutsal kılanın ben Rab olduğumu bilmeleri için. Hezekiel 20:12.

Yüz kırk dört bin ebediyen mühürlenir ve mühürleme, mühürün basıldığı, Pazar yasasından hemen önce, sürecin sonunda yer alan kısa bir zaman dilimini belirler. O kısa zaman diliminde tanrısallık insanlıkla kalıcı olarak birleşir.

Büyük hazırlık işinde ne yapıyorsunuz, kardeşler? Dünyayla birleşenler dünyevi kalıbı almakta ve canavarın işaretine hazırlanmaktadır. Kendine güvenmeyen, Tanrı'nın önünde alçalan ve gerçeğe itaat ederek ruhlarını arındıranlar ise göksel kalıbı almakta ve alınlarına konacak Tanrı'nın mührü için hazırlanmaktadır. Ferman yayımlandığında ve damga vurulduğunda, karakterleri sonsuza dek saf ve lekesiz kalacaktır.

"Şimdi hazırlanma zamanı. Tanrı'nın mührü, arınmamış bir erkeğin ya da kadının alınına asla konulmayacaktır. Hırslı, dünyayı seven erkek ya da kadının alınına asla konulmayacaktır. Yalancı dilli ya da hilekâr yürekli erkek ve kadınların alınına asla konulmayacaktır. Mührü alanların hepsi, Tanrı'nın huzurunda lekesiz olmalıdır—cennet için adaylar. İleriye gidin, kardeşlerim. Şu anda bu konular üzerine yalnızca kısaca yazabiliyorum; sadece dikkatinizi hazırlığın gerekliliğine çekiyorum. Kutsal Yazıları kendiniz araştırın ki, içinde bulunduğumuz şu anın korkutucu ciddiyetini anlayabilesiniz." Tanıklıklar, cilt 5, 216.

Önceki pasaj, mühürün Pazar yasasında vurulduğunu düşündürebilir, ama durum böyle değildir. Kardeş White, Pazar yasasının büyük bir kriz olduğunu açıkça belirtir ve ayrıca karakterin krizde açığa çıktığını, fakat asla bir krizde geliştirilemeyeceğini de açıkça öğretir. Mühür, Pazar yasasında şu anlamda vurulur: O anda görünür hâle gelir; çünkü o sırada mühüre sahip olanlar bir sancak gibi yükseltilir. Mühürleme, deneme süresi kapanmadan hemen önceki kısa bir zaman diliminde gerçekleşir; ve Sebt tutanlar için deneme süresi Pazar yasasında kapanır. Mühürleme 11 Eylül 2001'de başladı ve o zaman hiç kimse Tanrı'nın mühürünü almadı; çünkü 22 Ekim 1844'ten sonraki dönemde gösterildiği gibi, önce bir sınama süreci olacaktı.

Her reform hareketinde, ilahî sembol zamanın sonunda mühürü açılan mesaja güç vermek üzere indiğinde bir sınanma süreci başlar. Mikail, Kiros'un ilk fermanı uygulamaya koymasına güç vermek için indiğinde, Yahudiler, önceki yetmiş yıl boyunca yaşadıkları yurdu bırakıp yıkık bir şehre dönerek onu yeniden inşa edip etmeyecekleri konusunda sınıandı. Kutsal Ruh Mesih'in vaftizinde indiğinde, Yahudiler Mesih konusunda sınıandı. Vahiy'in onuncu bölümündeki güçlü melek 11 Ağustos 1840'ta indiğinde, o kuşak, küçük kitabı ve küçük kitabın temsil ettiği her şeyi yiyip yemeyecekleri konusunda sınıandı.

11 Ağustos 1840'ta başlayan bir sınama süreci, ibadet edenleri iki sınıfa ayırdı ve Kuzuyu En Kutsal Yer'e kadar izleyen sınıf, yüz kırk dört bin arasında yer almaya adaydı. Sınama sürecinde başarısız olan o kuşak için son sınav, Levililer 26'daki 'yedi zaman' üzerine daha fazla ışığın gelmesiyle başladı. 1856'dan 1863'e kadar Laodikya mesajı, 22 Ekim 1844'te üçüncü meleğin gelişiyle başlayan dönemin içinde son bir zaman dilimini işaretledi. O zaman dilimi, Daniel

kitabının 11. bölümünün 13–15. ayetleriyle temsil edilir.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

"Başlangıçta Söz vardı, Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. O, başlangıçta Tanrı'yla birlikteydi. Her şey onun aracılığıyla var oldu; onsuz var olan hiçbir şey olmadı. Onda yaşam vardı; bu yaşam insanların ışığıydı. Işık karanlıkta parlar; karanlık onu kavrayamadı.' 'Ve Söz beden oldu ve aramızda yaşadı, (ve onun yüceliğini, Baba'dan gelen biricik Oğul'un yüceliğini gördük,) lütuf ve gerçekle doluydu' (Yuhanna 1:1-5, 14)."

Bu bölüm, Mesih'in işinin mahiyetini ve önemini ortaya koyar. Konusuna vâkıf biri olarak Yuhanna bütün kudreti Mesih'e atfeder ve O'nun büyüklüğü ile haşmetinden söz eder. Güneşten gelen ışık gibi, değerli gerçeğin ilahi ışınlarını saçar. Tanrı ile insanlık arasında tek Aracı olarak Mesih'i sunar.

"Mesih'in insan bedeninde beden alması öğretisi bir sırdır, 'çağlardan ve kuşaklardan beri gizlenmiş olan sır' (Koloseliler 1:26). Bu, dindarlığın büyük ve derin sırrıdır. 'Söz beden oldu ve aramızda yaşadı' (Yuhanna 1:14). Mesih, göksel doğasından daha aşağı olan insan doğasını üzerine aldı. Tanrı'nın harika alçalışını bundan daha iyi gösteren hiçbir şey yoktur. O, 'dünyayı o kadar sevdi ki, biricik Oğlunu verdi' (Yuhanna 3:16). Yuhanna bu harika konuyu öyle bir sadelikle sunar ki, herkes ortaya konan düşünceleri kavrayıp aydınlanabilsin."

Mesih insan doğasını almış gibi yapmadı; onu gerçekten aldı. Gerçekte insan doğasına sahipti. 'Çocuklar et ve kandan pay aldıkları gibi, kendisi de aynı şekilde bunlara ortak oldu' (İbraniler 2:14). Meryem'in oğluydu; insan soyuna göre Davut'un soyundan geliyordu. Bir insan, yani insan olan Mesih İsa olarak ilan edilmiştir. 'Bu adam,' diye yazar Pavlus, 'evi inşa eden, evin kendisinden daha çok onura sahip olduğundan, Musa'dan daha büyük yüceliğe layık görülmüştür' (İbraniler 3:3).

Ama Tanrı'nın Sözü, Mesih'in bu yeryüzündeyken insanlığından söz ederken, O'nun ezeli varlığı hakkında da açık ve kesin biçimde konuşur. Söz, ilahî bir varlık olarak, hatta Tanrı'nın ezeli Oğlu olarak, Babasıyla tam bir birlik içinde vardı. Ezelden beri O, antlaşmanın aracısıydı; O'nu kabul ettikleri takdirde, yeryüzündeki bütün uluslar—Yahudiler de uluslar da—O'nda kutsanacaktı. 'Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı' (Yuhanna 1:1). İnsanlar ya da melekler yaratılmadan önce, Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Tanrı'ydı.

Dünya O'nun tarafından yaratıldı, 've O'nsuz yapılmış olan hiçbir şey yapılmadı' (Yuhanna 1:3). Eğer Mesih her şeyi yaptıysa, her şeyden önce vardı. Bu hususta söylenen sözler öylesine kesindir ki kimsenin şüphede kalmasına gerek yoktur. Mesih özünde ve en yüce anlamda Tanrı'ydı. Ezelden beri Tanrı ile birlikteydi; her şeyin üzerinde olan, sonsuza dek mübarek Tanrı'ydı.

Rab İsa Mesih, Tanrı'nın ilahi Oğlu, ezelden beri var olan, Baba ile bir olduğu hâlde ayrı bir kişiydi. O, göğün eşsiz görkemiydi. Göksel varlıkların kumandanıydı ve meleklerin tapınan hürmetini kendi hakkı olarak kabul ederdi. Bu, Tanrı'nın hakkını gasp etmek değildi. "Rab yolunun başlangıcında beni edindi," diye beyan eder, "eskiden beri olan işlerinden önce. Ben ezelden, başlangıçtan, daha yeryüzü yokken kurulmuştum. Derinlikler yokken ben

doğuruldum; sularla dolup taşan pınarlar yokken. Dağlar yerlerine oturtulmadan önce, tepelerden önce ben doğuruldum; henüz yeri, kırları ve dünyanın tozunun en yüksek kısmını yapmamışken. Gökleri hazırladığı zaman ben oradaydım; derinliğin yüzüne bir çember çizdiği zaman” (Özdeyişler 8:22-27).

"Dünyanın temelleri atılmadan önce Mesih'in Baba ile bir olduğu gerçeğinde ışık ve görkem vardır. Bu, karanlık bir yerde parlayan ışıktır; orayı ilahi, asli görkemle ışıl ışıl kılar. Bu gerçek, kendi içinde sonsuz derecede gizemli olmakla birlikte, başka gizemli ve yoksa açıklanamaz gerçekleri açıklar; kendisi ise ışık içinde muhafaza edilip yaklaşılmaz ve anlaşılmaz olarak kalır." Seçme Mesajlar, 1. kitap, 246-248.